

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 17C/449/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116233749
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Mesárošová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4116233749.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou Mgr. Denisou Mesárošovou, v spore žalobcu v 1. rade: V. M. Q., nar. X.X.XXXX, G. XXX/XX, XXX XX T. R., a v 2. rade: D. H., nar. XX.X.XXXX, N. XXX/XXX, XXX XX T. R., v zastúpení KRION Partners s. r. o, advokátska kancelária, so sídlom Palisády 50, Bratislava, IČO: 36 858 617 proti žalovanému: Mesto Nitra, IČO: 00308307, Štefánikova tr. 60, Nitra, v konaní o zaplatenie sumy 8.197,90 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu vo výške 3.265,95 EUR spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy:

74,25 EUR od 27.02.2016 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.03.2016 do zaplatenia,
- úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy:
74,25 EUR od 02.04.2016 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.05.2016 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.06.2016 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.07.2016 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.08.2016 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.09.2016 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.10.2016 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.11.2016 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.12.2016 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.01.2017 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.02.2017 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.03.2017 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.04.2017 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.05.2017 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.06.2017 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.07.2017 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.08.2017 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.09.2017 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.10.2017 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.11.2017 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.12.2017 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.01.2018 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.02.2018 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.03.2018 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.04.2018 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.05.2018 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.06.2018 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.07.2018 do zaplatenia,
74,25 EUR od 02.08.2018 do zaplatenia.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v 2. rade sumu vo výške 11.755,45 EUR spolu s 5,05 % ročným úrokom zo sumy:

267,25 EUR od 27.02.2016 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.03.2016 do zaplataenia.

- úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy:

267,25 EUR od 02.04.2016 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.05.2016 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.06.2016 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.07.2016 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.08.2016 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.09.2016 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.10.2016 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.11.2016 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.12.2016 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.01.2017 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.02.2017 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.03.2017 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.04.2017 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.05.2017 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.06.2017 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.07.2017 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.08.2017 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.09.2017 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.10.2017 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.11.2017 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.12.2017 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.01.2018 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.02.2018 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.03.2018 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.04.2018 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.05.2018 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.06.2018 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.07.2018 do zaplataenia,

267,25 EUR od 02.08.2018 do zaplataenia.

III. Súd žalobu vo zvyšku zamieta.

IV. Súd návrh na prerušenie konania zamieta.

V. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100%, ktoré je povinný zaplatiť žalovaný.

VI. O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

o d ô v o d n e n i e :

1./ Žalobcovia sa žalobným návrhom prostredníctvom právneho zástupcu domáhali, aby súd zaviazal žalovaného na zaplataenie sumy vo výške 8.197,90 eur a zároveň vo svojom rozhodnutí uložil žalovanému povinnosť uhrádzať za užívanie nehnuteľností nachádzajúcich sa v XXXX/X, zapísaných na v liste vlastníctva čX, vedenom Okresným úradom XXX, katastrálny odbor, pre katastrálne územieB., obec T., okres T.

- pozemku parc. KN-C č. XF. o výmere 1 094 m², druh pozemku - Ostatné plochy,

- pozemku parc. KN-C č.XXX o výmere 705 m², druh pozemku - Zastavané plochy a nádvoria

- pozemku parc. KN-C č. XXXX o výmere 1 554 m², druh pozemku - Zastavané plochy a nádvoria,

o veľkosti spoluvlastníckeho podielu žalobcu 1/ 5/36-tín v pomere k celku a o veľkosti spoluvlastníckeho podielu žalobcu 2/ 1 v pomere k celku.

žalobcov v 1. rade mesačné nájomné/náhradu za užívanie vo výške 74,25 EUR vždy do 5 kalendárnych dní po uplynutí každého kalendárneho mesiaca, za ktorý je nájomné/ náhrada za užívanie splatná, na účet v banke určený žalobcom v 1.rade a žalobcov v 2. rade mesačné nájomné/náhradu za užívanie vo výške 267,25 EUR vždy do 5 kalendárnych dní po uplynutí každého kalendárneho mesiaca, za ktorý je nájomné/náhrada za užívanie splatná, na účet v banke určený žalobcom 2/.

Zároveň žiadal žalovanému určiť povinnosť uhrádzať žalobcom nájomné/náhradu za užívanie pozemkov označených v tomto rozsudku (v rozsahu spoluvlastníckych podielov žalobcov) vo výške určenej týmto rozsudkom a spôsobom uloženým týmto rozsudkom od 02.12.2014 do doby/posledného kalendárneho mesiaca, počas ktorého bude žalovaný vlastníkom stavby (miestnej komunikácie) nachádzajúcej sa na nehnuteľnostiach uvedených v tomto rozsudku. Za posledný kalendárny mesiac užívania pozemkov označených v tomto rozsudku (v rozsahu spoluvlastníckych podielov žalobcov) je žalovaný povinný žalobcom uhradiť pomernú časť nájomného/náhrady za ich užívanie, a to podľa príslušného počtu dní užívania týchto pozemkov v poslednom kalendárnom mesiaci, počas ktorých bude žalovaný vlastníkom stavby (miestnej komunikácie) nachádzajúcej sa na nehnuteľnostiach uvedených v tomto rozsudku.

V prípade úspechu si žalobcovia uplatňujú náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Žalobcovia zároveň v žalobnom návrhu uviedli, že sú podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností, ktoré nadobudli do svojho vlastníctva ako dedičstvo a to žalobca 1. rade na základe Osvedčenia o dedičstve č. 27D 116/2011, Dnot 61/2011 a žalobca v 2. rade na základe Osvedčenia o dedičstve č. 29D156/2011, Dnot 51/20112.

Predmetné nehnuteľnosti sú umiestnené v katastrálnom území obce Mesta T., nehnuteľnosti sú užívané v celom rozsahu žalovaným, žalovaný však užíva nehnuteľnosti uvedeným spôsobom bez toho, aby k nehnuteľnostiam mal akýkoľvek právny titul / dôvod a bez toho, aby za toto užívanie nehnuteľnosti platil žalobcom akúkoľvek náhradu.

Žalobcovia si v predmetnej veci dali vypracovať znalecký posudok na určenie všeobecnej hodnoty nájmu nehnuteľností v rozsahu užívaných žalovaným pričom výška nájomného bola určená vo výške 891,00 eur na jeden kalendárny rok, čo za 1 mesiac predstavuje sumu 74,25 eur (891,00 eur : 12 mesiacov = 74,25 eur) a za 1 kalendárny deň predstavuje sumu 2,44 eur (891,00 eur : 365 dní = 2,44 eur).

Žalovaný vo výzve žalobcom uviedol, že mu vzniklo ex lege právo zodpovedajúce vecnému bremenu a to dňom účinnosti Zákona č. 66/2009 Z. z., t.j. odo dňa 01.07.2009.

Žalovaný argumentoval, že vzhľadom na tieto skutočnosti má právo zodpovedajúce vecnému bremenu spočívajúce v držbe a užívaní nehnuteľností a preto nie je povinný uzatvoriť nájomnú zmluvu k založeniu právneho titulu / dôvodu na ich riadne užívanie.

Žalobcovia ďalej vo svojom v žalobnom návrhu uviedli, že žalovaný do dnešného dňa ani uzatvoril nájomné zmluvy ani iný spôsob neupravil svoj zmluvný vzťah so žalobcom z titulu užívania nehnuteľností.

2./ Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobcovia v 1. a 2. rade v žalobnom návrhu uviedli Informatívny výpis z listu vlastníctva č. XXXX, k. ú. T., Znalecký posudok znalca V., č.1170/2015, faktúru číslo 01/08/2015, splatná 24.08.2015, • Výzva na uzatvorenie nájomnej zmluvy k pozemkom, Výzvu na zaplatenie náhrady za užívanie pozemkov zo dňa 25.02.2016, Vyjadrenie k výzve na uzatvorenie nájomnej zmluvy k pozemkom a výzve na zaplatenie náhrady za užívanie pozemkov zo dňa 16.03.2016, , Oznamenie zo dňa 29.09.2016, oznámenie zo dňa 29.09.2016.

3./ Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobnému návrhu uviedol, že žalovaný nadobudol vlastnícke právo k predmetným miestnym komunikáciám (Palackého ul. a Hodžova ul.) na základe zákonného prechodu vlastníctva v zmysle zákona č. 138/1991Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov, a to vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou (miestnou komunikáciou) a žalovaný nemal ku dňu účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z. t.j. k 01.07.2009 pozemkom pod stavbou dohodnuté iné právo. Z uvedeného dôvodu vzniklo žalovanému v zmysle § 4 zákona č. 66/2009 Z. z. k nehnuteľnostiam ex lege právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Žalovaný ďalej vo svojom vyjadrení uviedol, že z podanej žaloby nie úplne zrejmé, na základe akého právneho titulu požadujú žalobcovia od žalovaného odplatu za nehnuteľnosti.

V prípade, ak má ísť o zaplatenie odplaty za nájom nehnuteľností, tak poukazujú na skutočnosť, že medzi žalobcami a žalovaným neexistoval a ani neexistuje nájomný ani iný zmluvný vzťah, nakoľko nikdy nedošlo k uzatvoreniu nájomnej, ani inej zmluvy medzi žalobcami a žalovaným, ale žalovanému vzniklo k predmetným nehnuteľnostiam, tak ako už uviedli v zmysle zákona č.66/2009Z.z. právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemkov pod stavbou , vrátanie práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby.

V prípade, ak sa žalobcovia domáhajú vydania bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného za užívanie nehnuteľností, tak trvajú na tom, že zo strany žalovaného nedošlo k bezdôvodnému obohateniu. Ďalej uviedli vo svojom vyjadrení že, žalovanému práve naopak v zmysle ustanovení zákona č. 66/2009 Z. z.. vzniklo ex lege právo zodpovedajúce vecnému, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, teda žalovaný v tomto prípade nezískal na úkor žalobcov majetkový prospech plnením bez právneho dôvodu, ani plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol a ani o majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Zároveň žalovaný vzniesol námietku premičania a to za obdobie od 02.12.2014 do 18.12.2014 a rovnako aj voči úrokom z omeškania z týchto súm za uvedené obdobie.

Zároveň uviedli, že čo sa týka určenia platenia nájomného do budúcnosti, tu sú presvedčení, že medzi nimi a žalobcami nebola nikdy uzatvorená nájomná zmluva, na základe, ktorej by boli zaviazaní uhrádzať nájomné za užívanie nehnuteľností a z uvedeného dôvodu súd presvedčený, že neexistuje právny titul, na základe, ktorého by žalobcovia mali nárok na úhradu nájomného za užívanie nehnuteľností v budúcnosti.

4./ Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalovaný vo svojom vyjadrení označil 1.výpis z uznesenia Mestského zastupiteľstva v Nitre č. 265/2016-MZ, zo dňa 08.09.2016.

5./ Súd na pojednávaní konanom dňa 25.09.2018 pripustil zmenu petitu na strane žalobcov, pričom žalobca v 1. rade si pôvodne uplatňoval sumu vo výške 1.781,20 eur a žalobu rozšíril o sumu 1.487,75 eur, v konaní si uplatňoval celkovú sumu vo výške 3.265,95 a žalobca v 2. Rade rozšíril uplatňovanú sumu o sumu vo výške 5.338,75 eur a v konaní si uplatňoval celkovú sumu vo výške 11.755,45 eur.

6./ Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že na predmetných nehnuteľnostiach sa nachádza miestna komunikácia, ktorá je vo vlastníctve a správe žalovaného. Túto skutočnosť žalovaný nerozporuje, čiže táto je nesporná.

V bode III žaloby spresnili, že na jednej parcele resp. na dvoch parcelách sa nachádza asfaltová komunikácia a na tretej parcele sa nachádza mestská verejná zeleň. Ani túto skutočnosť žalovaný nerozporuje, čiže je podľa neho v konaní nesporná.

Podľa informácií poskytnutých žalobcami sa na predmetných pozemkoch resp. miestnej komunikácii nachádzajú spoplatnené parkovacie plochy, za ktoré žalovaný vyberá parkovné, pričom žiada cestou súdu, aby túto skutočnosť preveril od zástupcu žalovaného.

Ďalej sa pridrižiava sa v celom rozsahu žaloby a žalobného návrhu v znení zmeny ako aj repliky k vyjadreniu žalovaného. Z uvedených rozhodnutí NS a Ústavného súdu SR neposchybniteľne vyplýva, že aj za právo zodpovedajúce zákonnému vecnému bremenu patrí primeraná náhrada.

Žalobca nevyzýval žalovaného na poskytnutie náhradného pozemku, resp. na uzatvorenie zámennej zmluvy, vyzýval žalovaného len na usporiadanie vlastníckych vzťahov.

Právny zástupca žalobcu uviedol, že pokiaľ ide o úroky z omeškania, tak tieto sú nesporné a ako už uviedla zástupkyňa žalovaného, podľa nej k tomu, aby žalobcovia tieto úroky mohli požadovať je potrebná výzva a táto výzva bola daná, na túto výzvu reagoval žalovaný zamietavo, teda existuje reálne protirečenie medzi vyjadrením žalovaného, v jeho vyjadrení v žalobe a na pojednávaní.

Ďalej žiadal, aby súd prerušil pojednávanie a aby podal ústavnému súdu SR návrh na prerušenie konania podľa ustanovenia § 162 ods. 1 písmeno b) CSP, keďže tento zákon nespĺňa požiadavky, ktoré vyjadril Ústavný súd SR o svojom náleze. Predmetný zákon ako už uviedli vo svojom písomnom vyjadrení nespĺňa požiadavku primeranej náhrady za zriadenie, vznik a trvanie vecného bremena a to najmä z dôvodu, že tento zákon sa žiadnym spôsobom nevenuje otázke poskytnutia primeranej náhrady za vznik, zriadenie a trvanie vecného bremena. Zástupca žalovaného vyjadril na poslednom pojednávaní tézu, že súd by nemal nahrádzať v prejednávanej veci zákonodarcu a pre prípad, že by sa mal súd stotožniť s touto tézou zástupcu žalovaného a pre prípad, že by súd nevedel dospieť k ústavne konformnému výkladu predmetného zákona, žalobcovia podali tento návrh na prerušenie konania.

Právny zástupca žalobcov v záverečnej reči uviedol, že navrhuje, aby súd žalobe žalobcov v znení zmeneného žalobného návrhu vyhovel a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7./ Splnomocnený zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že na nehnuteľnostiach sa nachádza asfaltová komunikácia t.j. na parcele XXXX a XXXX a na parcele XXXX/X sa nachádza verejné priestranstvo je tam zeleň. Nachádzajú sa tam ako žalobca uviedol stavby vo vlastníctve žalovaného,

ktoré na neho však prešli v zmysle zákona 138/91 o majetku obci z vlastníctva štátu, čiže boli štátom nanútené.

Nebola vôľa žalovaného prebrať pozemky do jeho vlastníctva, ale bola mu vyjadrená vôľa zákonodarcu. Takéto vecné bremená, ktoré sú zriadené ex lege majú špecifický režim upravený verejno-právnymi predpismi, na základe ktorých boli zriadené. Tým teda došlo k obmedzeniu vlastníckeho práva žalobcov, avšak takéto obmedzenie je výrazom prevahy verejného záujmu nad záujmom jednotlivca bez toho, aby toto zasahovanie bolo podmienené súhlasom zo strany vlastníka stavby. To znamená, že režim týchto vecných bremien nie je úplne totožný s režimom zmluvných vecných bremien, pretože sa riadia špeciálnou úpravou.

Preto nie je možné ako žalobca uvádza uplatňovať bezdôvodné obohatenie, pretože žalovaný sa stal ex lege oprávneným užívateľom tohto pozemku, čo vylučuje možnosť bezdôvodného obohatenia, pretože žalobca aj v pozmenenom vyjadrení z 20.7.2018 opakuje pojem bezdôvodné obohatenie, na základe ktorého si uplatňuje svoj nárok. O nemožnosti použitia bezdôvodného obohatenia na tento prípad vecných bremien poukazuje aj rozsudok KS Košice 21Co/36/2017 zo dňa 20.2.2018.

Žalovaný má za to, že tento nárok ak by nejaký existoval za náhradu za užívanie tejto nehnuteľnosti, ktorý súvisí teda s momentom vzniku vecného bremena, prináležal pôvodnému vlastníkovi tohto pozemku, ktorý bol vlastníkom týchto pozemkov, alebo týchto spoluvlastníckych podielov v roku 2009, kedy nadobudol účinnosť zákon 66/2009. Takáto náhrada, ktorá prináležala pôvodnému vlastníkovi pozemku, tento nárok je len jeden a má ho tento vlastník pozemku.

Podľa názoru žalovaného ide o náhradu, ktorá má charakter jednorázový. Túto jednorázovú náhradu si mohol pôvodný vlastník pozemku uplatniť v čase, teda v čase keď bol vlastníkom. Žalobcovia sa stali vlastníkom tohto pozemku v roku 2012 a preto im toto právo neprináleží, teda právo na náhradu zriadenia vecného bremena. Je nelogické, aby každej zmene vlastníka mal nový majiteľ zaťaženého pozemku nový nárok na finančnú náhradu za už vzniknuté vecné bremeno im rem. Pretože toto vecné bremeno prechádza na nového nadobúdateľa nehnuteľnosti, teda automaticky prechodom práv a teda nadobudli tieto nehnuteľnosti už s vecným bremenom. Čo sa týka jednorázovosti a teda tohto vyjadrenia, že prináleží pôvodnému vlastníkovi, čerpáme z rozsudku NS SR 3Cdo/49/2014 zo dňa 14.4.2016 aj keď sa tento rozsudok netýka zákona 66/2009, je možné ho na základe podobnosti jednotlivých nárokov analogicky použiť, čo potvrdzuje aj rozsudok KS Košice 21Co/36/2017 zo dňa 20.2.2018.

Ústavný súd vo svojom uznesení všetky tieto právne názory NS potvrdil ako ústavne akceptovateľné, či už ide o jednorázovosť tejto náhrady, ktorá teda prináležala pôvodnému vlastníkovi a neprináleží terajšiemu vlastníkovi, pričom je irelevantné, či si pôvodný vlastník týchto pozemkov tento nárok na jednorázovú náhradu v minulosti uplatnil, alebo neuplatnil, bolo to na jeho rozhodnutí.

Na základe uvedeného žalovaný žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú.

8./ Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu ako aj oboznámením sa obsahom spisu a dospel k nasledovným skutkovým a právnym zisteniam.

9./ Z listu vlastníctva č. XXXX predloženého žalobcami bolo zistené, že žalobca 1. rade je podielovým spoluvlastníkom vo veľkosti 5/36 a žalobca v 2. rade je podielovým spoluvlastníkom vo veľkosti 1 k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v Okrese T., obec T., katastrálne územie T., parcely registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, par. č. XXXX/X, ostatné plochy vo výmere 1094 m², par. č. XXXX/X, zastavané plochy a na dvoria vo výmere 705 m², par. č. XXXX, zastavané plochy a na dvoria vo výmere 1554 m².

Žalobca v 1. rade podielové spoluvlastníctvo k vyššie citovaných nehnuteľnostiam nadobudol na základe dedičského rozhodnutia vedeného pod sp. zn. 27D 116/2011 - 41 a žalobca v 2. rade vlastníctvo k vyššie citovaným nehnuteľnostiam taktiež nadobudol na základe dedičského rozhodnutia vedeného pod spisovou značkou 29D 156/2011 - 1215.

Zo znaleckého posudku č. 170/2015, vypracovaného znalcom V. dňa 09.08.2015 bolo zistené, že všeobecná hodnota nehnuteľností za meter štvorcový predstavuje sumu vo výške 23,82 eur a všeobecná hodnota ročného nájmu na 1m² je 1,913 eur.

Právny zástupca žalobcu výzvou zo dňa 25.02.2016 vyzval žalovaného na uzatvorenie nájomnej zmluvy k pozemkom ako aj na zaplatenie náhrady za užívanie pozemkov (č.l.21), pričom pri určení výšky o náhrade za užívanie pozemkov vychádzal zo znaleckého posudku, ktorý založil do spisu.

Predmetnou výzvou právny zástupca žalobcov vyzval žalovaného na uzatvorenie nájomných zmluv a zároveň na úhradu primeraného nájomného, pričom pri určení primeraného nájomného poukazoval na vypracovaný znalecký posudok č.170/2015 vypracovaný znalcom V..

Predmetnou výzvou zároveň vyzval žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 1.782,- eur žalobcovi 1. rade a na zaplatenie sumy vo výške 6.414,- eur žalobcovi v 2.rade.

Žalovaný si predmetnú výzvu prevzal dňa 26.02.2016. Žalovaný na výzvu, ktorá mu bola zaslaná žalobcom vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 16.03.2016 uviedol, že vlastníkom pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území, zároveň vo v písomnom vyjadrení uviedol, že nemá záujem na uzatvorenie nájomnej zmluvy.

10./ Podľa § 124 Občianskeho zákonníka, všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytujú sa im rovnaká právna ochrana.

11./ Podľa § 128 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastníkom je povinný strpieť, aby v stave núdze alebo v naliehavom verejnom záujme bola na nevyhnutnú dobu v nevyhnutnej miere a za náhradu použitá jeho vec, ak účel nemožno dosiahnuť inak. Podľa ods. 2, vo verejnom záujme možno vec vyvlastniť alebo vlastnícke právo obmedziť, ak účel nemožno dosiahnuť inak, a to len na základe zákona, len na tento účel a za náhradu.

12/ Podľa § 151n ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať.

13 / Podľa § 151o ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona.

14/ Podľa § 151p ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, vecné bremená zanikajú rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona.

15/ Podľa čl. I § 1 ods. 1 zák.č. 66/2009 Z.z., tento zákon upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou (ďalej len "pozemok pod stavbou").

16/ Podľa čl. I § 2 ods. 1 cit. zákona, obec alebo vyšší územný celok, ktorý sa stal podľa osobitných predpisov vlastníkom stavby prechodom z vlastníctva štátu bez majetkovoprávneho usporiadania vlastníctva k pozemkom (ďalej len "vlastník stavby"), môže poskytnúť zámennou zmluvou vlastníkovi pozemku pod stavbou náhradný pozemok, ktorý je v jeho vlastníctve. Náhradný pozemok v primeranej výmere, bonite a rovnakého druhu, ako bol pôvodne pozemok pred zastavaním, poskytne vlastníkom stavby v tom istom katastrálnom území. Ak územie obce tvorí viac katastrálnych území, náhradný pozemok sa poskytne v rámci územia obce. Podľa ods. 2, ak sa neuplatní postup podľa odseku 1, usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná v konaní o nariadení pozemkových úprav podľa osobitného predpisu a podľa ods. 3, ak bol v katastrálnom území do účinnosti tohto zákona schválený projekt pozemkových úprav, usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná formou jednoduchých pozemkových úprav.

17./ Podľa čl. I § 3 ods. 1 cit. zákona, konanie o nariadení pozemkových úprav z dôvodu usporiadania vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou podľa tohto zákona sa začína na žiadosť vlastníka stavby. Pri usporiadaní vlastníckych vzťahov k pozemkom podľa tohto zákona sa prihliada na potreby vlastníka stavby.

18./ Podľa ods. 3, usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná formou poskytnutia náhradného pozemku v obvode pozemkových úprav v tom istom katastrálnom území, a ak územie obce tvorí viac katastrálnych území, náhradný pozemok sa poskytne v rámci územia obce, v primeranej výmere, bonite a rovnakého druhu, ako bol pôvodne pozemok pred zastavaním, alebo formou finančnej náhrady, ak a/ v obvode pozemkových úprav nie sú pozemky na účely poskytnutia náhrady, b/ ide o pozemok pod stavbou vo výmere do 400 m², c/ o to požiada vlastníkom pozemku.

19./ Podľa ods. 4, pri poskytovaní náhradných pozemkov správca prihliada na potreby poskytnutia náhrad podľa osobitného predpisu.

20./ Napokon podľa čl. I § 4 ods. 1 cit. zákona, ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

21./ Podľa odseku 2, vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

22./ Citovaný zákon nadobudol účinnosť dňa 1.7.2009.

23./ Podľa čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Dedenie sa zaručuje. Podľa ods. 4 vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné len vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za náhradu. 24. Zákon č. 66/2009 Z. z. je zákonom, ktorý predpokladá ustanovenie § 151o ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, zriadenie vecného bremena zákonom.

24./ Na základe vykonaného dokazovania ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise bolo preukázané a medzi sporovými stranami nebolo sporné, že žalobcovia v 1. a 2. rade boli v rozhodnom období podielovými spoluvlastníkmi parcely „v C“ evidovaná na katastrálnej mape, par. č. XXXX/X, ostatné plochy vo výmere 1094 m², par. č. XXXX/X, zastavané plochy a na dvoria vo výmere 705 m², par. č. XXXX, zastavané plochy a na dvoria vo výmere 1554 m² a to žalobca 1. rade vo veľkosti 5/36 a žalobca v 2. rade vo veľkosti 1 k nehnuteľnostiam.

V konaní taktiež nebolo sporné, že nehnuteľnosti sú umiestnené v zastavanom území obce - mesta T., pričom na pozemkoch reg. „C“ KN parc. č. XXXX/X a X sa nachádza inžinierska stavba, a na pozemku reg. „C“ KN parc. č. XXXX/X sa nachádza mestská/ verejná zeleň, ktorej vlastníkom je žalovaný a ktorý podľa vyjadrení právneho zástupcu žalobcov zároveň zabezpečuje jej správu a údržbu podľa § 4 ods. 3 písm. g) zákona č.369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov v rámci výkonu samosprávy a predmetný pozemok je užívaný obyvateľmi žalovaného ako verejné priestranstvo.

Sporným bolo posúdenie okolností, či vzhľadom na právnu úpravu vo vyššie citovanom zákone patrí žalobcom náhrada za vecné bremeno, a v prípade ak im táto náhrada patrí, či má povahu jednorazového alebo opakujúceho sa plnenia, pričom žalovaný v súvislosti ním tvrdenou jednorazovou povahou tohto nároku vzniesol námietku premlčania.

Napokon spornou bola aj okolnosť, kedy sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou náhrady za vecné bremeno a či má žalobca nárok úroky z omeškania, ktoré si predmetnou žalobou uplatňoval.

25./ Súd dospel k záveru, že nárok žalobcov v súvislosti s vecným bremenom zriadeným a upraveným zákonom č. 66/2009 Z.z., z ktorého je žalovaný oprávnený držať a užívať nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobcov a tí sú povinní toto obmedzenie svojho vlastníckeho práva strpieť, je dôvodný a žalobcom patrí náhrada za toto vecné bremeno.

26./ Žalovaný v predmetnom konaní poukazoval na skutočnosť, že vecné bremeno je svojim charakterom zriadené ako vecné bremeno „in rem“, vzťahuje sa teda na každého vlastníka zaťaženého pozemku bez ohľadu na spôsob zmeny vlastníka. Žalovaný má za to, že ak by vlastníkom pozemku prináležala odplata za zriadenie vecného bremena, takáto odplata by bola jednorazová a prináležala by výlučne vlastníkovi, ktorý bol vlastníkom tohto pozemku v čase nadobudnutia účinnosti zákona č. 66/2009 Z. z. t.j. 01.07.2009 .

Žalobcovia však vlastníkami predmetných nehnuteľností neboli v tomto čase a stali sa podielovými spoluvlastníkmi predmetných pozemkov až neskôr, a to dedením v roku 2012.

Ďalej namietali, že bez ohľadu na to, či vlastník pozemku (pôvodný), ktorému 01.07.2009 (deň účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z.) vzniklo právo na jednorazovú náhradu za vecné bremeno, túto náhradu uplatnil, alebo neuplatnil, resp. či už náhrada bola alebo nebola vyplatená, súčasnému vlastníkovi tohto pozemku

(bez ohľadu nato, kto ním je) nepatrí právo na náhradu za pretrvávajúce obmedzenie jeho vlastníckeho práva (Rozsudok NS SR 7Cdo 26/2014 zo dňa 24.03.2015).

Naopak žalobcovia tvrdili, že majú nárok na opakujúce sa plnenie do budúcnosti (teda nie do minulosti), nejde o duplicitné uplatnenie totožného nároku ale opakujúceho sa plnenia do budúcnosti.

27./ Žalovaný vo svojom vyjadrení poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR 7Cdo 26/2014, zo dňa 24.03.2015, ktorým hovorí o tom že finančná náhrada za vznik vecného bremena je nepochybne jednorazová a nemá charakter opakovaného plnenia.

Voči predmetnému rozsudku Najvyššieho súdu bola podaná sťažnosť, o ktorej rozhodoval Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý vo svojom rozhodnutí a to Uznesení č. II. ÚS 323/2017, zo dňa 18.05.2017 odmietol sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, pričom vo svojom rozhodnutí uviedol že Najvyšší súd sa v danej veci vyslovil názor pohľadom nároku na náhradu za vznik vecného bremena a neriešil otázku vydania bezdôvodného obohatenia, čiže v rozhodnutí rozsudku Najvyššieho súdu ako aj uznesenie Ústavného súdu sa rieši otázka o jednorazovej náhrade za vznik vecného bremena.

28./ Súd uvádza, že cieľom zák. č. 66/2009 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť od 01. 07. 2009 je usporiadať doteraz neusporiadané vlastnícke vzťahy k pozemkom pod stavbami, ktoré boli delimitované na obce a VÚC v rámci reformy verejnej správy, pričom zákon rieši situáciu, že proces usporiadania vlastníctva pozemkov pod stavbami môže územná samospráva realizovať formou zámennej zmluvy a ak sa tak nestane, usporiada sa vlastníctvo pozemkov prostredníctvom pozemkových úprav podľa zák. č.333/1991 Zb. s tým, že tento proces začína na podnet príslušnej samosprávy.

Za situácie, že preukázateľne žalobcovia v 1. a v 2. rade sú podielovými spoluvlastníkmi vyššie označených nehnuteľností, na ktorej sa nachádza stavba (cesta) vo vlastníctve žalovaného a ku ktorej vzniklo ex lege vecné bremeno podľa zák. č. 66/2009 Z. z. v prospech žalovaného, pričom doposiaľ nedošlo k usporiadaniu vlastníckych vzťahov k tejto nehnuteľnosti, je tak dôvodný záver, že žalobcom vznikol nárok na náhradu za obmedzenie ich vlastníckeho práva k pozemkom i za žalované obdobie v zmysle upraveného petitu.

Zvlášť pokiaľ toto obmedzenie pretrváva už viac rokov, kedy žalobcovia nemôžu pozemok žiadnym spôsobom užívať, ani brať z neho úžitky, ktoré by im ako spoluvlastníkom prináležali a zároveň ani nie je zrejmé, dokedy bude tento stav trvať.

I keď zákon explicitne neupravuje otázku náhrady za zriadenie vecného bremena, niet tak žiadnej zákonnej prekážky na to, aby sa spoluvlastníkovi trpiaceho pozemku zastavaného pozemnou komunikáciou nepriznala primeraná náhrada podľa všeobecných zásad upravujúcich inštitút vecného bremena, a to do času, kým sa mu neposkytne podľa tohto zákona náhradný pozemok, alebo kým sa neskončí konanie o pozemkových úpravách.

Tomuto záveru korešponduje i Nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 237/09, podľa ktorého „...pri nútenom obmedzení možno uvažovať o opakovaných platbách „primeranej náhrady“ počas trvania núteného obmedzenia a tým je daná aj odpoveď na argumentáciu žalovaného o nemožnosti priznania opakovaného plnenia náhrady za ten istý pozemok.

29./ V danej veci nebolo sporné, že medzi sporovými stranami nedošlo k žiadnemu usporiadaniu pomerov v zmysle vyššie stanovených možností.

30./ Ďalej súd uvádza, že ak teda zákon č. 66/2009 Z.z. nedáva vlastníkovi pozemku žiadnu možnosť domáhať sa usporiadania vlastníckych vzťahov k pozemkom zaťažených zákonným vecným bremenom a ponecháva ich usporiadanie výlučne na dobrej vôli užívateľovi pozemku (vlastníkovi stavby), záver o neexistencii práva vlastníkov pozemku na náhradu za nútené obmedzenie vlastníckeho práva na dobu vopred neurčiteľnú, nemôže byť v súlade nielen s citovanými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, Listinou základných práv a slobôd, ale ani s Ústavou Slovenskej republiky.

K otázke ústavnoprávnej ochrany vlastníckeho práva zaujal názor aj Ústavný súd SR vo svojom náleze č. PL. ÚS 19/09, podľa ktorého je povinnosťou všeobecných súdov zabezpečiť taký výklad hmotnoprávných inštitútov týkajúcich sa obmedzenia vlastníckeho práva, aby bola primerane zabezpečené právo na ochranu vlastníctva garantované článkom 20 ods.1 Ústavy SR. Pokiaľ teda zo strany žalovaného dochádza k obmedzeniu vlastníckeho práva žalobcov vo forme realizácie vecného bremena, i keď zriadeného zákonom, zakladá to zásadnú povinnosť poskytnúť vlastníkom za takého obmedzenia náhradu. Na tomto právnom závere nič nemení ani skutočnosť, že z ust. § 4 ods.2 zákona č.66/2009 Z.z. vyplýva dočasný charakter zákonom zriadeného vecného bremena, ktoré je vlastníkom pozemku povinný strpieť do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

Táto právna úprava nerieši otázku definitívneho usporiadania vlastníctva k pozemku, na ktorom je zriadená stavba vo vlastníctve inej osoby a preto ani náhrada za dočasné obmedzenie vlastníckeho práva formou vecného bremena nie je v kolízii s prípadným nárokom, ktorý vlastníčkovi pozemku vznikne v dôsledku konečnej úpravy.

Náhrada za vecné bremeno je totiž náhradou za obmedzenie vlastníckeho práva za obdobie do vykonania tejto konečnej úpravy. Ako však súd uviedol vyššie, iniciácia konania o pozemkových úpravách je ponechaná výlučne na vôli vlastníka stavby a teda, môže nastať aj situácia, že vlastníka stavby takéto konanie neiniciuje a teda, k poskytnutiu náhradného pozemku alebo finančnej náhrady ani nedôjde, čiže by bolo by nespravodlivé od vlastníka pozemku požadovať, aby vopred neurčenú dobu trpel obmedzenie svojho vlastníckeho práva a to bez náhrady alebo za neadekvátnu náhradu.

31./ Právny zástupca žalobcov na pojednávaní konanom dňa 25.10.2018 podal návrh na prerušenie konania podľa ustanovenia § 162 ods. 1 písmeno b) CSP z dôvodov, že majú za to, že zákon č. 66/2009 Zb. zákonov nie je v súlade s článkom 20 odsek 4 ústavy SR a článku I. dodatkového protokolu.

Splnomocnený zástupca žalovaného k podaniu pohľadom prerušenia konania uviedol, že takýto návrh možno považovať za predčasný, nakoľko vláda SR sa aktuálne aktívne zaoberá touto problematikou a pripravuje novelu zákona č. 66/2009, ktorá by teda mala spresniť usporiadanie vlastníckych vzťahov a riešenie vzniknutých problémov s jeho aplikáciou, zároveň by predmetné prerušenie konania malo za následok detí konania spôsobilou byť hospodárnosť konania .

32./ Súd vzhľadom na skutočnosť, že ohľadom otázky náhrady za vecné bremená sa súdna prax už zaoberala a zaujala právny názor, na, ktorý poukazuje v rozhodnutiach Krajského súdu Prešov sp.zn. 23Co/120/2017 zo dňa 07.11.2018, Krajského súdu Košice sp.zn. 11Co/332/2017 zo dňa 10.10.2018, Krajský súd Banská Bystrica sp.zn. 17Co/117/2017, Krajský súd Nitra sp.zn. 6Co/142/2016, Najvyšší súd SR sp. zn. 4MCdo/1/2016 zo dňa 23.06.2016, Krajský súd Košice sp. zn. 5Co/423/2016 zo dňa 19.09.2017, Najvyšší súd SR sp.zn. 7Cdo/26/2014 zo dňa 24.03.2015, Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky II.ÚS 323/2017 zo dňa 18.05.2017 návrh na prerušenia zamietol.

33./ Súd vzhľadom na vyššie uvedené závery ohľadom vyriešenia otázky odplatnosti náhrady za vecné bremeno sa zaoberal otázkou výšky tejto náhrady.

34./ Z dôvodu, že hranica existencie vecného bremena je určená okamihom úpravy vzťahov, ale nie možné vopred stanoviť čas kedy tak nastane a v tomto smere aj prispôbiť výšku prípadnej jednorazovej náhrady a preto primeranou a spravodlivou je len náhrada vo forme opakujúceho sa plnenia, ktoré reálne zohľadní a pokryje obdobie, počas ktorého vlastníka pozemku tento nemohol užívať, čo pri jednorazovej odplate v prípade tohto zákona nie je možné zabezpečiť a teda rozhodnúť, že výška odplaty je konečná.

35./ Na základe zhora uvedených dôvodov súd žalobe žalobcu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy a to žalobcovi v 1. rade vo výške 3.265,95 eur a žalobcovi v 2. rade sumu vo výške 11.755,45 eur.

Pri výpočte súd vychádzal zo znaleckého posudku predloženého žalobcami, z ktorého súd zistil, že veľkosť žalobcu v 1. rade je 5/36 k celku, čo predstavuje 465,69 m² a veľkosť žalobcu v 2. rade je 1 k celku stavuje 1.676,50m² .

Podľa znaleckého posudku hodnota za 1 m² je vypočítaná vo výške 1,913 eur, pričom hodnota za výmeru u žalobcu v 1. rade predstavuje sumu 890,86 eur a žalobcu v 2. rade je to suma vo výške 3.207,14 eur. U žalobcu 1. rade sumu vo výške 890,86 eur delil 12 mesiacmi, čím zistil cenu za 1 mesiac a to vo výške 74,25eur a následne vynásobil počtom uplatňovaných mesiacov 43mesiacov x 74,25 = 3.192,75 eur + k predmetnej sume prirátal sumu za mesiac január 2015 vo výške 73,20 eur, čím vznikol žalobcovi v 1. rade nárok za obmedzenie vlastníckeho práva vo výške 3.265,95 eur, ktoré súd žalobcovi v 1. rade priznal a na ktoré zaviazal žalovaného.

U žalovaného v 2. rade výmeru 1.676,50 m², ktorú súd vynásobil sumou za 1 m² vo výške 1,913 eur, čím vznikla celková suma 3.207,14 eur, ktorú súd vydell dvanástimi mesiacmi, pričom za 1 mesiac výška nájomného predstavovala sumu 267,26 eur.

Žalobca v 2. rade si nájom uplatňoval za dobu 44 mesiacov, pričom súd sumu za 1 mesiac vo výške 267,25 eur vynásobil 43 mesiacmi ak tomu prirátal sumu za mesiac januára 2015 vo výške 263,70 eur, čím mu vznikol nárok v celkovej sume 11.755,45 eur, ktorú súd žalobcovi v 2. rade priznal a na ktorú zaviazal žalovaného.

Vzhľadom na skutočnosť, že súd vyjadril názor, že ide o opakujúce sa plnenie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcom uplatňovaný nárok za čas od 02.01.2015 do 02.08.2018.

36./ Súd zamietol nárok žalobcov, ktorým žiadali určiť výšku nájomného/ náhradu za užívanie pozemkov do budúca a to do 5 kalendárnych dní po uplynutí každého mesiaca, za, ktorý je nájomné / náhrada za užívanie pozemkov splatná.

Predmetný nárok súd zamietol z titulu, že žalobcovia nárok uplatňujú na základe bezdôvodného ako plnenie bez právneho titulu a taktiež mal súd za to, že nie možné dopredu určiť platenie respektíve uhrádzanie náhrady za užívanie pozemkov do ich vyporiadania.

37./ Žalobcovia sa domáhali aj priznania úrokov z omeškania.

38./ Podľa ust. § 517 ods.1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

39./ Podľa ust. § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

40./ Podľa ustanovenia § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

41./ Z dôvodu, že na strane žalovaného došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia a to každým dňom užívania nehnuteľnosti žalobcov, vznikol žalobcom aj nárok na uplatnenie si úrokov z omeškania. Pri posúdení dôvodnosti uplatnených úrokov z omeškania súd vychádzal z toho, že v prípade nároku na zaplatenie náhrady za vecné bremeno čas plnenia nebol medzi žalobcami a žalovaným dohodnutý a nie je daný ani zákonom.

Súd žalobcom priznal úrok z omeškania od doručenia výzvy na plnenie, ktoré žalovaný prevzal dňa 26.02.2016, čiže až týmto dňom sa dostal do omeškania podľa § 563 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala .

Žalovanému vznikla povinnosť plniť dlh žalobcom v 1. v 2. rade nasledujúcim dňom po doručení výzvy t.j. od 27.02.2016 a preto súd žalobcom v 1. a 2. rade priznal úrok z omeškania počnúc od tohto dátumu a uplatnený úrok z omeškania za čas od 02.01.2015 do 26.02.2016 zamietol.

Výšku úrokov z omeškania súd určil v súlade s vyššie citovaným vykonávacím predpisom k Občianskemu zákonníku. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, bola 10.09.2014 do 15.03.2016 vo výške 5,05 % ročne a počnúc od 16.03.2016 vo výške 5,00 % ročne.

42./ Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca bol v konaní úspešný, súd žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

43. / Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP) , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania a § 365 ods. 3 CSP) .

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.